

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 1-го Марта — 1838 — Wilno. Wtorek. 1-го Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 21-го Февраля.

Высочайшею Грамотою, 27-го Января, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Станислава 2-й степени*, Дѣйствительный Статскій Советникъ *Халгинскій*.

— Высочайшею Грамотою, 29-го Января, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Станислава 2-й степени*, Начальникъ Чертежной Его Императорскаго Высочества Генералъ-Инспектора по Инженерной части, чиновникъ 4-го класса *Сапожниковъ*. (С. П.)

— Высочайшимъ Указомъ 21 Января, въ возданіе отличо-усердной и ревностной службы, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Анны 3-й степени*: Командиръ Виленскаго Внутренняго Гарнизона Маіоръ *Сухоцкій 2 й*.

— Высочайшимъ Указомъ, данымъ 12-го сего Февраля Совету учрежденному при Воспитательномъ Обществѣ Благородныхъ дѣвицъ и С. Петербургскомъ Училищѣ Ордена Св. Екатерины, назначены Членами сего Совета: Дѣйствительный Тайный Советникъ *Лавинскій* и Тайный Советникъ *Уваровъ*.

— Его Величество Король Прусскій пожаловалъ Академику, Ординарному Профессору Астрономіи при Дерптскомъ Университетѣ, Дѣйствительному Статскому Советнику *Струве* при Рескриптъ *Орденъ Краснаго Орла 3-й степени*, на принятіе коего ему, по представленію Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, послѣдовало Высочайшее Его Императорскаго Величества соизволеніе.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу отношенія Г. Управляющаго Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія, Высочайше повелѣть соизволилъ: Кантонистовъ Лютеранскаго исповѣданія, находящихся на воспитаніи при родителяхъ и родственникахъ, дозволить обучать въ начальныхъ Училищахъ чтенію и Закону Божію, для приготовленія къ конфирмаціи, по обряду ихъ Вѣроисповѣданія.

— Правительствующій Сенатъ, въ Общемъ Собраніи первыхъ трехъ Департаментовъ, слушала: во *первыхъ*, предложенное Господиномъ Тайнымъ Советникомъ, Министромъ Юстиціи и Кавалеромъ Дмитріемъ Васильевичемъ Дашковымъ, къ надлежащему исполненію, Высочайше утвержденное Мнѣніе Государственнаго Совета, слѣдующаго содержанія: „Государственный Советъ, въ соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената по вопросу; относительно вызова тяжущихся къ выслушанію рѣшеній, и о срокахъ на принесеніе апелляціонной жалобы, и соглашаясь съ опредѣленіемъ Общаго Собранія Правительствующаго Сената, въ докладъ семъ изложеннымъ, положила: оное утвердить.“ На ономъ Мнѣніи написано: Его Императорское Величество воспослѣдовавшее Мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совета по вопросу, относительно вызова тяжущихся къ выслушанію рѣшеній, и о срокахъ на принесеніе апелляціонной жалобы,

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Санкт-Петербург, 21-го Lutego.

Przez Najwyższy Dyplomata, 27-go Stycznia, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Sw. Stanisława 2-go stopnia, Rzeczywisty Radzca Stanu *Chałczyński*.

— Przez Najwyższy Dyplomata, 29-go Stycznia, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Sw. Stanisława 2-go stopnia, Naczelnik Rysowni Jego Cesarskiej Wysokości Jeneralnego Inspektora części Inżyniernej, Urzėdник 4-ej klasy *Sapoźnikow*. (P. P.)

— Przez Najwyższy Ukaz 21-go Stycznia, w nagrodę odznaczającej się gorliwością służby, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Sw. Anny 3-go stopnia, Dowódzca Wileńskiego Wewnętrznego Garnizonu, Major *Suchocki 2-gi*.

— Przez Najwyższy Ukaz, dany dnia 12-go teraźniejszego Lutego Radzie, ustanowionej przy Towarzystwie Wychowania Szlachetnych Panien i przy St. Petersburgskiej szkole Orderu Sw. Katarzyny, naznaczeni Członkami tej Rady: Rzeczywisty Radzca Tajny *Ławinski* i Radzca Tajny *Uwarow*.

— Najjaśniejszy Król Pruski mianował Akademika, Zwyczajnego Professora Astronomii przy Uniwersytecie Dorpackim, Rzeczywistego Radzcę Stanu *Struve*, Kawalerem Orderu Orła Czerwonego 3-go stopnia, na przyjęcie mu którego, po przedstawieniu P. Ministra Narodowego Oświecenia, nastalo Najwyższe Jego Cesarskiej Mości zezwolenie.

— CESARZ Jego Mość, po najuniżeńszem przełożeniu odniesienia się P. byłego Zarządzającego Ministerjum Narodowego Oświecenia, Najwyżej rozkazać raczył: Kantonistów Wyznania Luterskiego, zostających na wychowaniu przy rodzicach i krewnych, dozwoić uczyć w początkowych Szkołach czytania i Religii, dla przygotowania do konfirmacyi, podług obrzėdku ich wyznania. (G. S. P.)

— Rządzący Senat, na Połączonem Zebraniu pierwszych trzech Departamentów, słuchali: *naprzód*, przełożonej przez Pana Radzcę Tajnego, Ministra Sprawiedliwości i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, do należytego wypełnienia, Najwyżej utwierdzonej Opinii Rady Państwa brzmienia następującego: „Rada Państwa na połączonych departamentach Praw i Ekonomii i na Powszechnem Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu z rzeczy zapytania, względem zwywania rozprawiających się do wysłuchania dekrétów, i o terminach na podanie żałoby apellacyjnej, i zgadzając się z postanowieniem Powszechnego Zebrania Rządzącego Senatu, w przełożeniu tém wyrażonem, postanowiła: utwierdzić je.“ Na tej opinii napisano: „Jego Cesarzka Mość nastala Opiniją na Powszechnem Zebraniu Rady Państwa w rzeczy zapytania, względem zwywania rozprawiających się do wysłuchania wyroków, i o terminach na podanie żałoby apellacyjnej, Najwyżej utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. Za Prezydenta Rady Państwa *Hrabia Litt*. 9-go Grudnia 1837

Высочайше утвердить соизволил и повелѣлъ исполнить. *За Председателя Государственнаго Совѣта, Графъ Литта.* 9 Декабря 1837. И во вторыхъ справку, по коей оказалось, что состоявшееся въ Общемъ Сената Собрании опредѣленіе заключалось въ слѣдующемъ: къ разрѣшенію затрудненій, встречаемыхъ по исчисленію сроковъ при возстановленіи права апелляции и при возвращеніи просителямъ поданныхъ ими апелляціонныхъ жалобъ, представляются слѣдующіе три вопроса: первый, слѣдуетъ ли дѣлать установленный вызовъ чрезъ Полицію и публикацію, подчиняя тяжущихся всемъ срокамъ и обрядамъ въ томъ случаѣ, когда судебное мѣсто, рѣшивъ дѣло, вовсе не предполагало давать ему апелляціоннаго теченія, однако жъ въ послѣдствіи высшая инстанція предпихеть допустить тяжущихся къ апелляции? Второй, съ какого времени и какой срокъ долженъ быть полагаемъ на принесеніе апелляціонной жалобы въ томъ случаѣ, когда тяжущійся, хотя и явился по вызову, но не допущенъ къ апелляции по неправильному понятію судебного мѣста въ исчисленіи срока, или цѣлности предмета тяжбы; въ послѣдствіи же, высшая судебная инстанція предпихеть допустить къ апелляции? и третій, съ какого времени и какой срокъ долженъ быть полагаемъ на возобновленіе апелляціонной жалобы, поданной въ срокъ и возвращенной просителю съ надписью, въ томъ случаѣ, когда она получена имъ будетъ обратно по истеченіи уже годового срока, либо хотя и прежде, но за столько времени, что на присылку новой жалобы, предварительнаго истеченія годового срока, не будетъ выходить и поверстнаго? Общее Собрание Правительствующаго Сената, сообразивъ вопросы сіи съ существующими узаконеніями, находило: по 1-му, что назначеніе тяжущимся, коимъ апелляция нижнимъ мѣстомъ отказана, а высшимъ разрѣшена, двойнаго токмо поверстнаго срока на исполненіе апелляціоннаго обряда, полученіе свидѣтельства и принесеніе апелляціонной жалобы, могло бы оказаться крайне стѣснительнымъ для жителей Столицъ, Губернскихъ и ближайшихъ къ темъ и другимъ Уездныхъ городовъ, ибо имъ надлежало бы, при вышеозначенномъ ограниченіи срока, выслушать разрѣшеніе высшаго мѣста отъ Полиціи; явиться въ судебное мѣсто, рѣшившее дѣло; выполнить весь апелляціонный обрядъ; получить въ томъ свидѣтельство; написать и подать, до окончанія Присутствія въ высшемъ мѣстѣ, или отправить до отхода почты, апелляціонную жалобу, не болѣе какъ въ одинъ только день. По 2-му, что неудобно однако было бы возобновлять вызовы и устанавливать новый апелляціонный срокъ, когда прежде существовавшей еще не истекъ во время полученія просьбы о возстановленіи права апелляции и когда время, остающееся до окончанія сего срока, не менѣе того, которое причиталось бы на двойной поверстный срокъ, и наконецъ по 3-му, что, хотя въ 1822, 1829 и 1830 статьяхъ Свода Законовъ Гражданскихъ (Т. X.) содержится ясное по сему предмету разрѣшеніе, но какъ можетъ случиться, что апелляторы будутъ имѣть уважительныя оправданія въ пропускъ апелляции, то нельзя лишать ихъ права просить Правительствующій Сенатъ о возстановленіи оной. По всемъ сими уваженіямъ, Общее Сената Собрание полагало: въ дополненіе къ статьямъ: 1881, 1916, 1922, 1929, 1930 и продолженію 1939 Свода Законовъ Гражданскихъ (Т. X.) постановить: 1-е, если бы кому изъ тяжущихся, по рѣшеніи дѣла въ нижнемъ или среднемъ судебномъ мѣстѣ, вовсе не было предоставлено права на апелляцію, а по частной жалобѣ, въ установленномъ порядкѣ принесенной, высшимъ мѣстомъ право сіе ему разрѣшено, въ такомъ случаѣ совершаются вызовы къ выслушанію рѣшенія, исполняется апелляціонный обрядъ и наблюдаются апелляціонные сроки во всей полнотѣ и точности на общемъ законномъ основаніи. 2-е, Тамъ лицамъ, которые явились по вызову судебного мѣста и выслушали рѣшеніе, но къ апелляции не были допущены неправильно, и коимъ, по частной жалобѣ, высшимъ мѣстомъ апелляция будетъ возстановлена, предоставить право подавать апелляціонную жалобу, считая отъ дня формальнаго ихъ извѣщенія, о коемъ должно быть выдано имъ свидѣтельство, въ теченіи того времени, какое оставалось бы отъ дня подачи ими прежней, неуваженной апелляции, а въ случаѣ, если бы сіе время было менѣе того, которое принималось бы на двойной поверстный срокъ, предоставить сей послѣдній. 3-е, Если тотъ, кому въ апелляции отказано за пропускомъ срока, будетъ имѣть уважительныя оправданія въ пропускъ апелляции, то можетъ просить Правительствующій Сенатъ о возстановленіи права на оную. Отъ Сената будетъ уже зависѣть, если найдеть достаточный поводъ къ удовлетворенію таковой просьбы, постано-

roku.“ *Ipowtóre:* sprawy, z której się okazało, że nastąpiło na Powszechném Senatu Zebraniu postanowienie zawierało się w tém co następuje: dla rozstrzygnięcia trudności, napotykaných w liczeniu terminów przy przywróceniu prawa apellacyi i przy powrocie proszącym podanych przez nich żałob apellacyjnych, napotykaną się następujące trzy zapytania: pierwsze, czy należy czynić ustanowione wezwanie przez policyą i publikatę, podciągając rozprawiających się pod wszystkie terminy i obrzędy w tym razie, kiedy urząd sądowy, osądzivszy sprawę, nie miał zgoła dawać mu toku apellacyjnego, jednakże w późniejszym czasie wyższa instancya zaleci przypuścić rozprawiających się do apellacyi? Drugie, od jakiego czasu i jaki termin powinien być zakładany na podanie żałoby apellacyjnej w tém zdarzeniu, kiedy rozprawiający się, chociaż oświadczył stannosc na wezwanie, ale nie został dopuszczony do apellacyi? i trzecie, od jakiego czasu i jaki termin powinien być uważany na przywrócenie żałoby apellacyjnej, podanej w terminie i powróconej proszącemu z napisem, w tém zdarzeniu, kiedy ta będzie przezeń otrzymaną na powrót po upływie już terminu rocznego, albo chociaż i pierwiej, ale przed takim czasem do terminu, że na podanie nowej żałoby, przed upływem terminu rocznego, nie będzie wystarczał i na odległość? Powszechné Zebranie Rządzącego Senatu, porównawszy zapytania te z istnjącymi prawami, znajdowało: Co do pierwszego, że naznaczenie rozprawiającym się, którym apellacya przez niższy urząd była odmówiona, a przez wyższy dozwolona, podwójnego tylko terminu odległości na wypelnienie apellacyjnego obrzędu, otrzymanie świadectwa i podanie apellacyjnej żałoby, mogłyby się okazać bardzo nieciężliwym dla mieszkańców Stolic, Gubernialnych i bliższych do tych innych miast Powiatowych, gdyż im należałoby, przy wyżej wyrażoném ograniczeniu terminu, wysłuchać wyroku wyższego urzędu od Policyi; jawić się do urzędu sądowego, który sądził sprawę; wypelnić cały obrzęd apellacyjny; otrzymać na to świadectwo; napisać i podać, przed ukończeniem sądu w wyższej instancyi, albo wysłać przed odejściem poczty, żałobę apellacyjną, nie więcej, jak w jednym tylko dniu. Co do drugiego, że nie przyzwolicie jednak byłoby odnawiać wezwania i ustanawiać nowy termin apellacyjny, kiedy pierwiej istnjący jeszcze nieupłynął w czasie otrzymania prosby o przywrócenie prawa apellacyi i kiedy czas, pozostający do ukończenia tego terminu nie krótszy jest od tego, któryby się liczył na podwójny termin odległości, i nakoniec co do trzeciego, że chociaż w 1822, 1829 i 1830 artykułach Połączenia Praw Cywilnych (T. X.) zawiera się jasne w tej rzeczy rozstrzygnięcie, ale, że się może zdarzyć, że apellanci będą mieli ważne usprawiedliwienia w opuszczeniu apellacyi, tedy nie można pozbawiać ich prawa prosić Rządzącego Senatu o jej przywrócenie. Dla tych wszystkich uwag, Powszechné Senatu Zebranie mniemało: na dopełnienie do artykułów: 1881, 1916, 1922, 1929, 1930 i dalszego ciągu 1939 Połączenia Praw Cywilnych (T. X.) postanowić: 1) jeżeliby komu z rozprawiających się, po osądeniu sprawy w niższej albo średniej instancyi, zgoła nie dane było prawo apellacyi, a w prywatnej żałobie, w ustanowionym porządku podanej, przez wyższy urząd prawo to było mu dozwolone, w takim razie czynią się wezwania do wysłuchania wyroku, spełnia się obrzęd apellacyjny i zachowują się apellacyjne terminy w całej zupełności i ściśłości na powszechnej prawnej zasadzie. 2) Tym osobom, które oświadczyły stannosc na wezwanie urzędu sądowego i wyrok wysłuchały, ale do apellacyi nie były dopuszczone niezgodnie z prawidłami, i którym, po szczególnej żałobie, przez urząd wyższy apellacya będzie przywrócona, zostawić prawo podawania żałoby apellacyjnej, licząc od dnia formalnego ich obwieszczenia, o którym powinno im być wydane świadectwo, w przeciągu tego czasu, jakoby zostawał od dnia podania przez nich poprzedniczej, nieuznanej apellacyi, a w zdarzeniu, jeżeliby czas ten krótszy był od tego, jakoby się liczył na podwójny termin odległości, zostawić ten ostatni. 3) Jeżeli ten, komu odmówiono apellacyi z przyczyny uchybienia terminu, będzie miał ważne usprawiedliwienia w opuszczeniu apellacyi, tedy może prosić Rządzącego Senatu o przywrócenie mu prawa do niej. Od Senatu tedy będzie zależało, jeżeli dostateczną znajdzie przyczynę do zadosyćczynienia takiej prosbie, postanawiać w tymże czasie zdanie i o terminie, który powinien być zakreślony proszącemu na podanie żałoby apellacyjnej. O czém też było podane Jego CESARSKIEJ MOŚCI najuniżeńsze przełożenie. (Op. p. Rz. Sen. 20 Stycznia 1838 r.)

влять въ то же время заключеніе и о срокѣ, который долженъ быть предоставленъ просителю на подачу апелляціонной жалобы. О чемъ и былъ поднесенъ Его Императорскому Величеству всеподданный докладъ. (Оп. Прав. Сен. 20 Января 1838 г.)

— Правительствующій Сенатъ слушалъ представленіе Господина Министра Финансовъ, что по представленію къ нему Правленія Курляндскаго Кредитнаго Общества, объ исходатайствованіи разрѣшенія принимать къ учету въ Рижскую Коммерческаго Банка Контору билеты Курляндскаго Кредитнаго Общества на томъ же основаніи, какъ сіе допущено Высочайше утвержденнымъ 20 Сентября 1835 года мнѣніемъ Государственнаго Совѣта для билетовъ Лифляндской и Эстляндской Кредитъ-кассы, такъ какъ они представляютъ равное обеспеченіе и имѣютъ одинаковыя качества и цѣль, входилъ онъ Г. Министръ Финансовъ по сему предмету съ представленіемъ въ Комитетъ Г. Министровъ. Мнѣніе вышискою изъ журналовъ онаго, отъ 7 и 21 Декабря 1837 года, дано ему Г. Министру знать къ исполненію, что Государь Императоръ, по положенію Комитета Г. Министровъ, согласно съ заключеніемъ его Г. Министра Финансовъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: существующее правило на счетъ принятія къ учету въ Рижскую Коммерческаго Банка Контору билетовъ Лифляндскаго и Эстляндскаго Дворянскихъ Банковъ, распространить и на билеты Курляндскаго Дворянскаго Банка. (Опуб. Прав. Сен. 25 Января 1838 г.)

— По представленію Правленія Государственнаго Заемнаго Банка о допущеніи перезалога домовъ въ Банкъ съ новаго срока съ удержаніемъ преміи, входилъ Г. Министръ Финансовъ по сему предмету въ Государственный Совѣтъ съ представленіемъ, въ которомъ полагалъ: въ дополненіе къ статьѣ 453 Св. Зак. (Т. XI) Уст. Кред. Установл. постановитъ слѣдующее: 1) Перезалогъ домовъ въ Заемномъ Банкъ допускается съ новаго срока на 15-лѣтнихъ правилахъ по новымъ свидѣтельствамъ и по новой оцѣнкѣ, ежели со времени учиненнаго займа подъ залогъ оныхъ прошло не менѣе трехъ лѣтъ. 2) При такомъ перезалогѣ изъ причитающейся въ ссуду суммы удерживается прежній Банковый долгъ и сверхъ того премія, ежели домъ состоялъ въ залогъ Банка отъ 5 до 7 лѣтъ, по $1\frac{1}{2}\%$, отъ 7 до 11 лѣтъ, по $1\frac{3}{4}\%$ и отъ 11 до 15 лѣтъ по $\frac{1}{2}\%$ одновременно. 3) Ежели заложенный въ Банкъ домъ освободится отъ залога постепенною уплатою долга по 15 лѣтнимъ правиламъ Банка, и потомъ чрезъ нѣкоторое время представленъ будетъ вновь въ залогъ, въ такомъ случаѣ ссуда производится безъ преміи. Получивъ нынѣ Высочайше утвержденное въ 31 день Декабря 1837 года мнѣніе по сему предмету Государственнаго Совѣта, онъ Г. Министръ Финансовъ представляетъ при семъ въ Правительствующій Сенатъ списокъ съ онаго для зависящаго распоряженія о приведеніи онаго въ исполненіе. *Означенный списокъ слѣдующаго содержания:* „Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ о перезалогѣ домовъ въ Заемномъ Банкъ съ новаго срока съ удержаніемъ преміи и принимая въ уваженіе, что предлагаемая Министромъ мѣра послужитъ къ облегченію заемщиковъ и что она уже допущена для недвижимыхъ населенныхъ мѣстъ, *положилъ:* представленіе Министра утвердить.“ *На подлинномъ мнѣніи написано:* Его Императорское Величество воспользовавшееся мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта по дѣлу о перезалогѣ домовъ въ Заемномъ Банкъ съ новаго срока съ удержаніемъ преміи, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. Подписалъ: *Предсѣдатель Государственнаго Совѣта, Графъ Новосильцовъ.* 31 Декабря 1837. (Опуб. Прав. Сен. 1 Февраля 1838 г.) (С. В.)

ОКРУЖНОЕ ПРЕДЛОЖЕНІЕ Г. МИНИСТРА НАРОДНАГО ПРОСВѢЩЕНІЯ Г. ПОПЕЧИТЕЛЯМЪ УЧЕБНЫХЪ ОКРУГОВЪ ОТЪ 3-ГО НОЯБРЯ 1837.

Замѣтивъ, что въ разныхъ Учебныхъ Округахъ § 94 Общаго Устава Университетовъ, коимъ дозволяется Студентамъ переходить изъ одного Университета въ другой, подлежатъ разнымъ истолкованіямъ, я нахожу нужнымъ для предупрежденія въпредъ всякихъ недоразумѣній, въ объясненіе смысла вышесказаннаго параграфа, предложить къ наблюденію слѣдующее:

1) Студентъ, оставляющій одинъ Университетъ, хотя и можетъ, въ случаяхъ предусмотрѣнныхъ Уставомъ, быть принятъ съ зачетомъ времени въ другой, но не иначе, какъ въ тотъ самый курсъ, въ которомъ находился, если предъ выходомъ изъ него не былъ удостоенъ по испытанію къ переводу въ слѣду-

— Рządzący Senat słuchali przedstawienia Pana Ministra Skarbu, że na przedstawienie do niego Administracyi Kurlandzkiego Towarzystwa Kredytowego, o wyjednanie dozwoleń przyjmować do potrącania w Ryzkim Kantorze Banku Handlowego bilety Kurlandzkiego Towarzystwa Kredytowego na teje osnowie, jak to jest dozwoleone przez Najwyzej utwierdzoną 20 Wrzesnia 1835 roku Opinią Rady Państwa dla biletow Inflantskiej i Estońskiej kass kredytowych, gdyż bilety te stanowią równe zabezpieczenie i mają jednakie przymioty i cel, P. Minister Skarbu czynił w tej rzeczy przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów. Teraz przez wypis z jego żurnatow, pod dniem 7-m i 21-m Grudnia 1837 roku, дано temu P. Ministrowi wiedzieć do wypełnienia, że Cesarz Jego Mość, po nastątem postanowieniu Komitetu PP. Ministrów zgodnie z wnioskiem P. Ministra Skarbu, Najwyzej rozkazać raczył: istniejące prawidło względnie przyjmowania do potrącania w Ryzkim Kantorze biletow Banku Handlowego Inflantskiego i Estońskiego Bankow Dworzanskich, rozciągnąć i na bilety Kurlandzkiego Banku Dworzanskiego. (Op. p. Rz. Sen. 25 Sty. 1838 r.)

— Na przedstawienie Zarządu Pożyczkowego Banku Państwa o dopuszczeniu przeewikcyonowania domow w Banku, od nowego terminu, z zatrzymaniem premii, czynił P. Minister Skarbu w tej rzeczy do Rady Państwa przedstawienie, w którym podawał: na dopełnienie do Artykuła 453 Połączenia Praw (T. XI) Ustaw Kredytowych Ustanowien, postanowić co następuje: 1) Przeewikcyowanie domow w Pożyczkowym Banku dozwała się od nowego terminu na 15 letnich prawidłach podług nowego zaświadczenia i nowego oszacowania, jeżeli od czasu uczynionej pożyczki na ich ewikcyę przeszło nie mniej jak trzy lata. 2) Przytém przeewikcyonowaniu z przypadającej na pożyczkę sumy zatrzymuje się uprzedni dług Bankowy i oprócz tego premium, jeżeli dom zostawał pod ewikcyą Banku od 5 do 7 lat, po $1\frac{1}{2}\%$, od 7 do 11 lat po $1\frac{3}{4}\%$ i od 11 do 15-tu lat po $\frac{1}{2}\%$ jednorazowie. 3) Jeżeli oddany na ewikcyę do Banku dom uwolni się od ewikcyi przez stopniową wypłatę długu podług 15-to-letnich prawidł Banku, a potem poniekim czasie oddany będzie znowu na ewikcyę, w takim razie pożyczka skutecznia się bez premii. Otrzymawszy teraz Najwyzej utwierdzoną 31-go Grudnia 1837 roku Opinią w tej rzeczy Rady Państwa, P. Minister Skarbu przedstawia przytém do Rządzącego Senatowi jej kopią dla zależącego rozporządzenia o przyprowadzeniu jej do wypełnienia. *Pomieniona kopia brzmienia jest następującego:* Rada Państwa, na Departamencie Ekonomii i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Skarbu o przeewikcyonowaniu domow w Pożyczkowym Banku Państwa od nowego terminu z utrzymaniem premium i mając na względzie, że podawany przez Ministra środek posłuży do ulgi pożyczającym, i że to dozwoleń już jest dla nieruchomych osiedlonych majątkow, *postanowiła:* przedstawienie Ministra utwierdzić.“ *Na autentyku Opinii napisano:* Jego Cesarzaska Mość nastąłą Opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa w rzeczy o przeewikcyonowaniu domow w Pożyczkowym Banku Państwa od nowego terminu z zatrzymaniem premium, Najwyzej utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. Podpisał: *Prezydent Rady Państwa, Hrabia Nowosilcow.* 31-go Grudnia 1837 r. (Op. p. Rz. Sen. 1-go Lutego 1838 roku. (G.S.)

OKOLNE POLECENIE P. MINISTRA NARODOWEGO OŚWIECZENIA PP. KURATOROM OKRĘGOW SZKOLNYCH POD DNIEM 5-M LISTOPADA 1837 R.

Dostrzegłszy, że w różnych Okręgach Szkolnych § 94 Ogólnej Ustawy Uniwersytecowskiej, przez którą dozwala się studentom przechodzić z jednego Uniwersytetu do drugiego, podpada różnym tłumaczeniom, znajdującym potrzebę dla zapobieżenia na przyszłość wszelkim niewyrozumieniom, na objaśnienie myśli wyżej wyrażonego paragrafu, polecić do zachowywania, co następuje.

1) Student, opuszczający jeden Uniwersytet, chociaż może, w zdarzeniach przez Ustawę przewidzianych, być przyjętym z policzeniem czasu do innego, ale nie inaczej, jak na ten sam kurs, w którym się znajdował, jeżeli przed wyjściem z niego nie otrzymał po egzaminie promocyi do kursu następującego, na co

ющій курсъ, въ чемъ долженъ предъявить особое свидѣтельство за подписаніемъ Попечителя.

2) Во всякомъ случаѣ должно наблюдать, чтобы продолженіе Университетскихъ курсовъ для каждаго Студента Медицинскаго Факультета составляло не менѣе пяти, а прочихъ Факультетовъ не менѣе четырехъ полныхъ лѣтъ.

3) Никакой Студентъ болѣе двухъ лѣтъ не долженъ оставаться въ одномъ и томъ же курсѣ. По прошествіи сего времени не удостоенный къ переводу въ слѣдующій курсъ, какъ неспособный къ успешному продолженію Наукъ, исключается изъ Университета. (Ж. М. И. П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 20 го Февраля.

Министръ торговли предложилъ Палатѣ Депутатовъ проектъ постановленія касательно прорытія каналовъ, для соединенія рѣкы Марны съ Рейномъ, и Эсны съ Марною, а также вдоль рѣкы Гароны, между городами Тулузою и Кастетсъ. Потребныя на то расходы простираются до 113 милліоновъ франковъ, изъ коихъ 2,400,000 предполагается отпустить въ 1838, а 11 милліоновъ въ 1839 годахъ. За сими упомянутый Министръ представилъ еще проектъ постановленія о постройкѣ желѣзныхъ дорогъ отъ Парижа къ Белгійской границѣ и къ городамъ Гавру и Бордо, на что смета составляетъ 157 милліоновъ франковъ; изъ сей суммы Министръ торговли требуетъ отпустить въ нынѣшнемъ году 4½ мил. а въ будущемъ 14 мил. франковъ. Г-нъ *Пасси* предложилъ и пояснялъ проектъ о уничтоженіи рабства во Французскихъ колоніяхъ; противу того возражалъ морской Министръ, доказывая, что предметъ сей требуетъ еще продолжительнаго и внимательнаго разсмотрѣнія, дабы можно было, соблюдая пользу колонистовъ, утвердить внутреннее благоустройство и спокойствіе. Г-нъ *Ламартинъ* краснорѣчиво защищалъ проектъ Г-на *Пасси*, утверждая, что именно теперь наступило время къ уничтоженію рабства, ибо въ Константинополѣ недостатокъ невольниковъ уже до того ощутителенъ, что вскорѣ рабство вмѣстѣ съ многолетствомъ прекратится на Востока по высокимъ цѣнамъ невольниковъ. При чемъ Г-нъ *Ламартинъ* присовокупилъ, что въ Англійскихъ колоніяхъ уничтоженъ уже торгъ Неграми, что Испанцы, лишившись своихъ владѣній въ Америкѣ, уже тѣмъ самымъ не имѣютъ въ таковомъ торгѣ никакого участія, и только одна Франція не предоставила до сихъ поръ свободы Неграмъ и не приступила къ искорененію рабства. Г-нъ *Анжвилъ*, жившій нѣсколько времени въ колоніяхъ, сказалъ, что участь тамошнихъ невольниковъ совсѣмъ не такъ жалка, какъ вообще утверждаютъ, и что наврное поручиться можно, что они дадутъ тамъ гораздо выгоды, нежели третья часть жителей въ самой Франціи. Г-нъ *Гизо* согласился совершенно съ мнѣніемъ Г-на *Пасси*; наконецъ Министръ Финансовъ заключилъ, что какъ изъ разбирательства по сему предмету оказывается, что уничтоженіе рабства необходимо и настоящему времени соотвѣтственно, то слѣдуетъ предложенный о томъ проектъ принять въ дальнѣйшее разсмотрѣніе; съ таковымъ мнѣніемъ согласилось большинство членовъ Палаты, а потому положено возобновить о семъ прѣвія въ будущихъ засѣданіяхъ. (О. Г. Ц. П.)

— Король утвердилъ приказомъ отъ 5-го ч. с. м. планъ для ученаго путешествія черезъ Швецію, Норвегію и Лапландію въ Шницбергень. Это путешествіе начнется въ настоящемъ году; оно предоставлено Г. *Гемару*, который уже имѣлъ подобной порученіе. Король разговаривалъ съ Г. *Гемаромъ* объ этомъ предметѣ почти полтора часа, и самъ показывалъ на картѣ путь, который онъ совершилъ въ 1795 году чрезъ Норвегію, Швецію, Финляндію и Лапландію, означилъ также страны, которыя особенно должны обратить вниманіе ученой комиссіи. Такимъ образомъ почти въ одно время изъ Франціи будутъ отправлены экспедиціи къ Южному и Северному полюсамъ. Король Шведскій желалъ содѣйствовать столь важному для наукъ предпріятію, назначилъ многихъ Шведскихъ ученыхъ, которые присоединятся къ нашимъ соотечественникамъ.

— Между Генераломъ *Флаго*, первымъ Шталмейстеромъ Герцога *Орлеанскаго* и его первымъ Адъютантомъ, Генераломъ *Бодраномъ* произошелъ споръ о томъ, кто будетъ подписывать пригласительныя билеты на обѣды и балы; и такъ какъ этотъ споръ рѣшенъ въ пользу Графа *Флаго*, то Генераль *Бодранъ*, какъ слышно, не хочетъ служить Адъютантомъ у Принца.

— Известный композиторъ *Онслоу* получилъ по смерти своей тещи Маркизы *Фонтанжъ* значительное имущество и между прочимъ гостиницу въ Парижѣ, которую цѣнать въ милліонъ фр.

повиненъ okazać osobne świadectwo z podpisem Kuratora.

2) W każdym razie należy przestrzegać, ażeby dalsze odbywanie kursow Uniwersyteckich dla każdego studenta Fakultetu Medycznego trwało nie mniej nad pięć, a dla innych Fakultetow, nie mniej nad czterę ry lata zupełne.

3) Żaden student więcej nad dwa lata nie powinien zostawać w jednym i tymże kursie. Po upływie tego czasu, nie usposobiony do promocyi na kursa następane jako niezdatny do dalszego odbywania nauk, wykreśla się z Uniwersytetu. (D.M.N.O)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

F R A N C Y J A.

Paryż, dnia 20 Lutego.

W Izbie deputowanych wniósł Minister handlu projekt do prawa, względem wykopania kanałów, łączących Marnę z Renem i Aisne z Marną, tudzież wzdłuż Garony między Tuluzą i Castets. Wydatki wynosić mają ogółem 113 milionów fran., z których 2,400,000 na rok 1838, a 11 milionów na 1839 wypada. Następnie rozwinął wspomniany Minister drugi projekt do prawa, dotyczący się nowych kolei żelaznych, mających połączyć Paryż z granicą Belgijską, Hawrem i Bordeaux; co ogółem wynosi sumę 157 milionów franków, z której Minister żąda w tym roku 4½ mil., a w następnym 14,000,000 fr. P. *Passy*, przedstawił i rozwijał projekt zniesienia niewoli we francuskich osadach; oparł się temu Minister morski, dowodząc, że jeszcze potrzeba czasu do bacaney rozwagi nad przedmiotem tak drażliwym, aby pogodzić interes osadników z zabezpieczeniem spokojności i wewnętrznego porządku. P. *Lamartine*, popierał wymownie projekt P. *Passy*, twierdząc, że właśnie teraz nadeszła obwila zniesienia niewoli, kiedy już tak wielki niedostatek niewolników cauc się daje w Stambule, że wnet ją, łącznie z wielożęństwem, wysokie ceny zatamują na wschodzie. Wymieniał, że w osadach angielskich zniesiono handel murzynami, że Hiszpania, utraciwszy Amerykę, tém samém nie ma w tym handlu udziału, że tylko jedna Francya, postępując dawnym trybem, nie wyzwala murzynów i nie chce wykorzenić niewoli. P. *Angeville*, który czas niejaki w osadach przemieszkował, zrobił uwagę, że los niewolników nie jest tak opłakanym, jak powszechnie utrzymują, i że sumniennie powiedzieć można, iż daleko wygodniejsze prowadzą życie, niżeli trzecia część mieszkańców Francyi. P. *Guizot* był zupełnie zdania P. *Passy*; wniósł nakoniec Minister Skarbu, że ponieważ z rozbioru tego przedmiotu wyraźnie się okazuje, że zniesienie niewoli jest potrzebnem i w tej chwili właściwem. wypada wziąć ten projekt do dalszej narady: zdanie Ministra podzieliła większość Izby; uchwalono zatem przystąpić do dalszych w dniach następnych nad nim rozpraw. (G.R.K.P.)

Król przez rozkaz pod d. 5 zezwolił na projekt naukowej podróży przez Szwecyą, Norwegię i Laponię do Szpicbergu. Podróż ta, której kierunek poruczone P. *Gaimard*, który już był upoważniany do podobnej misyi, będzie rozpoczętą jeszcze w teraźniejszym roku. Król półtorej godziny prawie rozmawiał z P. *Gaimard* o tym przedmiocie i sam na kartce oznaczył drogę, którą przebył w roku 1795 przez Norwegię, Szwecyę, Finlandyę i Laponię, pokazywał także miejsca, które zwrócić powinny szczególniejszą uwagę Komisyi naukowej. Tym sposobem w jednymże prawie czasie, z Francyi wysłane będą wyprawy do biegunów południowego i północnego. Król Szwedzki, dla przyłożenia się do tak ważnego dla nauk przedsięwzięcia, wyznaczył kilku szwedzkich uczonych, którzy się przyłączyć mają do naszych.

— Między Jenerałem *Flahault*, pierwszym koniużym Xięciem *Orleañskiego* a pierwszym J. Wys. adjutantem Jenerałem *Baudrand*, zaszedł spór: kto ma podpiywać bil-ty zapraszające na obiady i bale; gdy zaś spór ten rozstrzygniony został na stronę Hr. *Flahault*, mówią więc, że Jenerał *Baudrand* podał się do uwolnienia od obowiązku Adjutanta Xiążęcego.

— Sławny kompozytor *Onslow*, przez śmierć swojej teści, Margrabin *Fontanges*, odziedziczył znaczny majątek, a między innemi hotel w Paryżu, którego wartość podają na million franków.

— Въ прошлую ночь полиція въ разныхъ частяхъ города захватила 8 человекъ, которые, по изданному указу, оказались виновными за соучастіе въ тайныхъ и неопозволительныхъ связяхъ. У нихъ найдено довольно ружей, пороха и патроновъ и между прочимъ два длинныхъ факела. Большая часть арестантовъ принадлежитъ къ рабочему классу. Только одинъ изъ нихъ извѣстенъ по прежнему судопроизводству, молодой *Лепрестръ-Дубокажъ*, который былъ захваченъ на открытомъ и осужденъ на пятилѣтнее заключеніе, отъ котораго освободила его амнистія.

— Изъ Алжира отъ 5-го ч. пишутъ: „Съ удивленіемъ читаемъ мы здѣсь въ газетахъ о большихъ морозахъ въ Европѣ. Хотя теплый климатъ здѣшней южной страны извѣстенъ, при всемъ томъ такая прекрасная теплая зима, какъ нынѣшняя въ Африкѣ есть удивительное явленіе. Термометръ Реомюра во всю зиму показывалъ отъ 15 до 18 градус. тепла. Миндальные деревья еще къ Святкамъ покрылись цвѣтомъ и померанцовая уборка началась еще въ Декабрь мѣсяцъ; притомъ дождь въ нынѣшнюю зиму очень рѣдокъ и небо почти всегда совершенно ясно.“

21-го Февраля.

Генераль-Лейтенантъ *Кастелланъ* изъ своего путешествія въ Африку, опять прибылъ въ Парижъ.

— Вчера вечеромъ и сегодня утромъ многихъ захватили по политическимъ обстоятельствомъ.

— Одно письмо изъ Логроньо отъ 15 ч. доводитъ, что этотъ городъ наполненъ войсками, которыя идутъ въ Лодозу, гдѣ *Эспартеро* хочетъ собрать четыре дивизіи. Взятіе *Эстеллы* кажется определено. Войска подъ командою *Гони* и *Цабала*, стоящія въ Мендавіи послѣднее возвратились въ Виллу-Барбару, для прикрытія *Эстеллы*. Адьютанты *Эспартеры* ускорили маршъ Королевскихъ войскъ и говорятъ, что главнокомандующій еще 12-го ч. с. м. оставилъ Лодозу, отправляясь въ *Эстеллу*.

— Сегодня полученныя здѣсь Мадридскія газеты отъ 13 ч. считаютъ потерю *Базиліо Гарсія* въ битвѣ противъ *Санца* до 1,000 чел.

22-го Февраля.

Ученое сословіе понесло большую потерю. Вчера скоропостижно скончался извѣстный Ориенталистъ *Г. Сильвестръ де Саси* 19-го ч. утромъ онъ былъ еще совершенно здоровъ и послѣ уроковъ въ Французской Коллегіи отправился въ Палату Депутатовъ для участвованія въ преніяхъ. Въ ту минуту, когда онъ возвращался домой хотѣлъ сѣсть въ экипажъ, пораженъ апоплексическимъ ударомъ. *Г. Сильвестръ де Саси* прожилъ 80 лѣтъ.

— На пароходѣ *le Vautour*, прибывшемъ 17 ч. с. м. въ Тулонскую пристань, привезено тѣло Генерала *Карамана* во Францію.

— Число тайныхъ игорныхъ домовъ, будто простирается уже теперь до 200, и полагаютъ, что полиція будетъ очень трудно, прекратить совершенно эти безпорядки.

— Пишутъ изъ Константины отъ 29-го ч. пр. м.: „Здѣшній гарнизонъ состоитъ теперь изъ 2,500 чел., которые слишкомъ недостаточны, чтобы жителей удерживать въ повиновеніи и отразить некоторые нападенія снаружи. Теперь устроено правильное почтовое сообщеніе между Бонаю и Константиною; такъ, что всякіе 8 дней получаютъ въ обоихъ мѣстахъ извѣстія; до сихъ поръ настоящій ходъ почты не встрѣтилъ препятствія со стороны Арабовъ. О *Ахметъ-Бей* давно уже ничего не слышно; между тѣмъ приверженцы его несомнѣваются, что онъ ожидаетъ только благоприятнаго обстоятельства, чтобы опять появиться на полѣ битвы.“

— Въ Неверсѣ съ 15 на 16 ч. Февраля ночью, башня церкви Спасителя, которая построена въ 8 столѣтіи, завалилась съ ужаснымъ громомъ и разрушила собою нѣсколько смежныхъ домовъ. Жители сихъ домовъ пробужденные отъ сна трескомъ балокъ, едва успѣли за нѣсколько минутъ до обрушенія уйти на улицу.

— Пишутъ изъ Байоны отъ 18-го ч.: „Получено извѣстіе, что восемь Карлистскихъ баталіоновъ подъ командою *Герге*, изъ Бальмазеды проходили чрезъ Толозу въ *Эстеллу*. Они имели съ собою два орудія. Карлисты кромѣ того въ этомъ мѣстѣ имѣютъ 20 батал. и 8 эскадроновъ. Вообще полагаютъ, что вторая экспедиція готовится итти за *Эбрь*, чтобы соединиться съ *Базиліо Гарсія*. Карлисты укрѣпили *Урдахъ*, *Цугаррамурди*, *Лезака*, *Веру* и много другихъ мѣстъ на границахъ.“

— *Constitutionnel* содержитъ слѣдующее письмо изъ Мадрита отъ 14-го ч.: „Сегодня по предложенію Министерства происходило опять собраніе умеренныхъ депутатовъ, въ которомъ *Г. Офалия* объявлялъ,

— Прешней ночью полиція въ разныхъ кварталахъ арестовала 8 особъ, которые поспѣвъ выданныхъ указовъ, обвинены въ тайныя и недозволенные связи. Знаясь у нихъ значную илюсь брони, проху и фадунковъ, а между теми двѣ длинныя pochodnie. Заррзымане osoby najwiecej należą do klasy pracujacych. Jedyny pomiędzy niemi, którego imie było już wiadome z dawniejszych śledztw, jest młody *Leprestre-Dubocoge*, który 1 Września 1836 znaleziony był w tajnej fabryce prochu i za to osądzony na 5-letnie więzienie, z którego na mocy amnestyi był uwolniony.

— Donoszą z Algieru pod d. 5: „Z zadziwieniem czytamy tu w dziennikach o wielkich mrozach w Europie. Łagodny klimat tych krain południowych jest wiadomy, jednak tak piękna, ciepła zima, jak tegoroczna, w samej nawet Afryce jest niezwyčajnym zjawiskiem. Na termometrze Reaumura przez cały Styczeń było od 15 do 18 stop. ciepła. Drzewa migdałowe już około Bożego Narodzenia okryły się kwiatem, a zbieranie pomarańczy zaczęło się w Grudniu; nadto deszcze tej zimy są bardzo rzadkie, a niebo ciągle prawie wypogodzone.“

Dnia 21.

Генералъ-Поручникъ *Castellan* зъ подрозы своей до Африки powrócił do Paryża.

— Wczora wieczorem i dzisiaj rano aresztowano jeszcze wiele osób z przyczyn politycznych.

— List z Logroño pod d. 13 donosi, że to miasto napelnione jest wojskiem idącym do Lodosa, gdzie *Espartero* ściągając chce cztery dywizye. Uderzenie na Estellę zdaje się bydź postanowionem. Wojska pod dowództwem *Goni* i *Zabala*, które stały w Mendavii, śpiesznie cofnęły się ku Villa Barbara, dla zastonienia Estelli. Adjutantci *Espartery* przyśpieszają pochod wojsk Królowej, i mówią nawet, że wozd naczelny, już d. 12 opuścił Lodosę, udając się do Estelli.

— Otrzymane tu dzisiaj gazety mądryckie pod d. 13, podają stratę *Basilio Garcii* w bitwie przeciwko *Sanza*, na 1,000 ludzi.

Dnia 22.

Świat uczony poniósł wielką stratę przez nagłą śmierć, której uległ wczora sławny orientalista, *P. Silvestre de Sacy*. D. 19 rano, po zwyczajnych lekcjach w Kollegium Francuzkiem, udał się do Izby Parów, gdzie nawet uczestniczył w rozprawach. Gdy po ukończeniu posiedzeń powracając do domu chciał siąść na ulicy do powozu, uderzony został apoplexyą. Od tej chwili nie odzyskał zmysłów. *P. Silvestre de Sacy* żył lat 80.

— Na statku parowym *le Vautour*, który d. 7 t. m. przybył do przystani tulońskiej, przywieziono ciało *Jenerala Caraman* do Francyi.

— Liczba tajnych szulerni ma w tym momencie dochodzić już do 200, i rozumieją, że bardzo trudno będzie policyi, całkiem zapobiedz temu nieporządkowi.

— Donoszą z Konstantyny pod d. 29 z. m.: „Założa tutejsza składa się z 2,500 ludzi, która więcej jest jak dostateczną, dla utrzymania ludności w posłuszeństwie i odparcia napadów zewnątrz. Urządzono teraz regularną komunikacyą pocztową pomiędzy Boną a Konstantyną, tak, że co ośm dni, otrzymywać można w obu miejscach wiadomości; do tychczas bieg poczty nie napotkał żadnej przeszkody ze strony Arabów. O *Ahmetcie-Beju* od dawna nic nie słychać, témczasem jego stronnicy nie wątpią, że on oczekuje tylko pomysłnej okoliczności, ażeby się znowu ukazać na polu walki.“

— W Nevers w nocy z d. 15 na 16 Lutego, więźnia kościoła Zbawiciela, zbudowana w 8-jeście wieku, zapadła ze straszliwym łoskotem i zrujnowała kilka przyległych domów. Mieszkańcy tych ostatnich, przestraszeni ze snu trzaskiem belek, zaledwo kilką minutami pierwej potrafili uciec na ulicę.

— Donoszą z Bayonny pod d. 18: „Dowiadujemy się, że 8 баталіонów Каролистовскихъ подъ rozkazami *Guergué*, idąc z Balmasedy, przechodzili przez Tolozę do Estelli. Mielł oni z sobą dwa działa. Karoliści oprócz tego mają w tym punkcie 20 баталіонów i 8 szwadronów. Rozumieją powszechnie, że druga wyprawa gotuje się przechodzić za Ebro, dla połączenia się z *Basilio Garcii*. Karoliści utwierdzili *Urdach*, *Zugarramurdi*, *Lesaca*, *Vera* i wiele innych punktów na granicach.“

— *Constitutionnel* zawiera następujący list z Madrytu pod d. 14: „Dzisiaj, na wniosek Ministerium, znowu się odbywało zgromadzenie umiarkowanych deputowanych, na którym *P. Ofalia*, oświadczył, iż nie zo-

что онъ не останется при правленіи, если не будетъ принятъ законъ о десятинахъ, представленный собранію. Пренія были очень жарки, и между тѣмъ ничего неопредѣлено. Г. *Офалія* уведомленный о такомъ случаѣ, сегодня вечеромъ созвалъ Министерскій Совѣтъ и объявилъ въ немъ, что онъ не можетъ долѣе оставаться при публичныхъ дѣлахъ. Министры Военный и Юстиціи одновременно съ Г-мъ *Офаліа* подали въ отставку. Званіе Президента Совѣта предложено Генералу *Кордовѣ*, который принялъ оное, но съ тѣмъ, что онъ самъ будетъ избирать сотоварищей. Г. *Офалія* вѣрно будетъ Посланникомъ въ Парижъ.“

23-го Февраля.

Баль давный третьего дня въ Тюльери былъ самый блистательный. Приглашено было 4,016 особъ а присутствовало 3,900. Число экипажей въѣхавшихъ на Тюльерійскій дворъ простиралось до 1477. Герцогъ *Немурскій* такъ выздоровѣлъ, что до конца могъ оставаться на балѣ.

— Маркизь *Осмондъ*, Перъ Франціи, вчера скончался. Во время прежняго Правленія онъ былъ Посланникомъ въ Туринъ и Лондонъ.

— Гр. *Кампусано* въ прошлую среду отправился отсюда въ Лондонъ и *Messenger* утверждаетъ, что онъ наименованъ Испанскимъ Посланникомъ при Лондонскомъ дворѣ.

— Правительство публиковало слѣдующую телеграфъ. депешу изъ Байонны отъ 21 ч.: „*Espartero* 16 го ч. предпринялъ рекогносцировку въ Эстеллу, и 19-го ч. не встрѣтивъ нападенія, возвратился въ Гаро.“

— Письмо изъ Байонны отъ 20 ч. уведомляетъ: „Все предвѣщаетъ, что въ скоромъ времени произойдетъ сраженіе въ окрестностяхъ Эстеллы, куда Карлисты собрали большую часть силъ своихъ. *Донъ-Карлосъ* былъ 17-го ч. въ Аскоити, а *Герсе* уже 15 ч. прибылъ въ Толозу для принятія команды надъ войсками, разставленными отъ Вיאны до Эстеллы.“

— *Quotidienne* содержитъ слѣдующее письмо изъ Мадрита отъ 15 ч.: „*Базиліо Гарсія* 9-го ч. вечеромъ напалъ на авангардъ Генерала *Пардинаса* при переходѣ его чрезъ рѣку Таибилліа, нанесъ ему немаловажный уронъ и всю дивизію принудилъ отступить къ Сегурѣ. 10-го ч. переночевалъ *Гарсія* въ Мораталлѣ, которую 8-го ч. оставила національная гвардія.“

— На сегодняшней биржѣ не прекращались слухи о преобразованіи Министерства, и хотя вообще не вѣрили тому, впрочемъ дѣла значительно ослабли и Французскія ассигнаціи не имѣли нисколько сбыта. Напротивъ отыскивали акціи банка *Лафитта*, и они увеличились на 2 проц. (*A.P.S.Z.*)

А н г л і я.

Лондонъ, 19-го Февраля.

Еще за нѣсколько мѣсяцевъ почитали вѣроятнымъ, что Ея Велич. Королева вступить въ бракъ съ Принцемъ Георгомъ *Кембриджскимъ*; теперь, по увѣренію *United Service Gazette*, въ томъ уже нѣтъ сомнѣнія. Принцъ двумя мѣсяцами старше Королевы; ему исполнится въ Мартѣ, а Ея Велич. въ Маѣ девятнадцать лѣтъ.

— Предполагается устроить сообщеніе пароходами между гаванями Гуль и Готтенбургъ издѣланный Шведскій исправляющій дѣла говорить заключилъ съ одною Англійскою компаніею контрактъ касательно доставки чемадановъ съ письмами на эту дорогу.

— На сегодняшней биржѣ мало вѣрили доставленнымъ съ кораблемъ *Діана* извѣстіямъ изъ Багіи отъ 3 Января, которыми благоприятны для Бразильскаго Правительства. Сомнѣваются чтобы инсургенты понесли такую потерю, когда по частнымъ письмамъ, они непремѣнно рѣшились защищаться, такъ что купили три Португальскихъ невольничьихъ корабля, каждый отъ 30 до 40 пушекъ, чтобы съ помощію ихъ воспрепятствовать блокадѣ.

20-го Февраля.

Придворная газета уведомляетъ о наименованіи Полковника *Лесы Эванса*, Генералъ-Лейтенанта въ службѣ Испанской Королевы, Командоромъ военнаго ордена Бани.

— Жур. *Spectator* замѣчаетъ, что при дворѣ все идетъ однообразнымъ порядкомъ. Лордъ *Мельбурнъ* безпрерывно каждое почти утро посѣщаетъ Королеву и едва проходитъ какой либо вечеръ, чтобы благодарный Виконтъ не находился у Королевы на обѣдѣ съ другими гостями. Общество исключительно состоитъ изъ Виговъ; всѣ принадлежащіе къ Торіямъ удалены отъ Королевы.

— Слухъ, что Лордъ *Кленрикордъ* наименованъ вмѣсто Графа *Дургамъ*, Англійскимъ Посланникомъ въ Ст. Петербургъ, объявленъ въ *Globe* неоснователь-

стане далѣе у стѣру Рządu, jeśli nie będzie przyjęty przełożony zgromadzeniu projekt (do prawa o dziesięcinaх. Rozprawy były bardzo żwawe, lecz témczasem nie przyszło do żadnego porozumienia. P. *Ofalía*, zawiadomiony o tym wypadku, zwołał dzisiaj wieczorem Radę Ministeryalną i oświadczył na niej, iż nie może pozostać dalej na czele interesów publicznych. Ministrowie Wojny i Sprawiedliwości, jednocześnie z P. *Ofalía* podali się do uwolnienia. Prezydencya Rady proponowaną została Jenerałowi *Cordova*, który przyjął ją na ten raz, pod warunkiem jednak, iż sam wybierać będzie swych kollegów. P. *Ofalía* zapewne otrzyma urząd Posła w Paryżu.“

Dnia 23-go.

Zawczorajszy bal w Tuilleryach był najświetniejszy ze wszystkich, danych w ciągu całej zimy. Zaproszono nań 4,016 osób, a znajdowało się 3,900. Liczba pojazdów, które wjechały na dziedzińiec Tuilleryjski dochodziła 1,477. Xiążę *Némours* tak dalece wyzdrowiał, że znajdował się do końca balu.

— Margrabi *Osmond*, Par Francyi, wczora zakończył życie. Za poprzedniczego Rządu był Postem w Turynie i Londynie.

— Hrabi *Campuzano* przeszłej środy udał się zjad do Londynu, a *Messenger* ma wiedzieć, że mianowany został Postem Hiszpańskim przy dworze Londyńskim.

— Rząd ogłosił następującą depeszę telegraficzną z Bayonny pod d. 21: „*Espartero* d. 16 przedsięwziął rozpoznanie do Estelli i d. 19 nie napotkawszy żadnego uderzenia, powrócił do Haro.“

— List z Bayonny pod d. 20 donosi: „Wszystko zapowiada, że w krótkim czasie zajdzie bitwa w okolicach Estelli, gdzie Karoliści ściągnęli większą część sił swoich. *Don Carlos* d. 17 znajdował się w Azkoitia; *Guergué* zaś d. 15 przybył do Tolozy, dla przyjęcia dowództwa wojsk, które są rozstawione od Viana do Estelli.“

— *Quotidienne* zawiera następujący list z Madrytu pod d. 15: „*Basilio Garcia* d. 9 wieczorem uderzył na przednie czaty Jenerala *Pardinas*, podczas przeprawy ich przez rzekę Taibillia, zadał im nie małą klęskę, i przymusił całą dywizyą cofnąć się do Segury. D. 10 przenocował *Garcia* w Moratalli, którą d. 8 opuściła gwardya narodowa.“

— Na dzisiejszej giełdzie trwały pogłoski o zreformowaniu Ministeryum i chociaż w ogólności żadnej niedawano im wiary, jednak interesa, znacznie były upadły, a na papiery francuzkie najniżejszego nie było odbytą. Przeciwnie akcyje banku *Lafitta* były bardzo poszukiwane, i podniosły się o 2 pct. (*A.P.S.Z.*)

A N G L I A.

Londyn, dnia 19-go Lutego.

Przed kilką już miesiącami miano za rzecz niezawodną, że Królowa zaślubioną będzie z Xięciem Jerzym *Cambridge*; teraz zaś, podług *United Service Gazette*, zgoda wątpić o tém nie należy. Xiążę dwóma miesiącami jest starszy od Królowej; kończy on w Marcu a Królowa w Maju, 19 lat wieku.

— Zamierzają urządź komunikacyą statkami parowemi, pomiędzy portami Hull i Gothenburg, a tutejszy Pełnomocnik Szwedzki, miał już z pewną kompanią Angielską zawrzeć kontrakt względem przesyłania pakietów listowych tą drogą.

— Przywiezione przez okręt *Diana* wiadomości z Bahii pod d. 5 Stycznia, pomyślnie dla Rządu Brazylijskiego, mało znalazły wiary na tutejszey giełdzie. Wątpią o stracie, jaką ponieść mieli buntownicy, gdyż podług doniesień listów prywatnych, determinacya ich do oporu była tak stanowczą, iż zakupili trzy portugalskie okręty z niewolnikami, każdy mający od 30 do 40 dział, dla przełamania za pomocą ich blokady.

20-go Lutego.

Dzisiejsza gazeta dworu donosi o mianowaniu Półkownika *Lacy Evans*, Jenerala Porucznika w służbie Królowej Hiszpańskiej, Komandorem wojskowego Łaziebnego orderu.

— Dzień. *Spectator* postrzeż, że u dworu idzie teraz wszystko jednostajnym trybem. Lord *Melbourne* każdego prawie rana bywa u Królowej i nie przechodzi żaden wieczor, którego by szlachetny Vice-Hrabi nie znajdował się pomiędzy gośćmi na obiedzie u Królowej. Towarzystwo wyłącznie składa się z Whigów; wszystko, co jest Torysowskiego, oddalone od Królowej.

— Pogłoska, że Lord *Clanricarde* na miejsce Lorda *Durham* mianowany jest Postem Angielskim do St. Petersburga, ogłasza *Globe* za bezzasadną; dziennik ten do-

вымъ; этотъ журналъ присовокупляетъ къ тому, что означенный постъ еще не замѣненъ.

— Начинаютъ удивляться тому, что хотя заведеніе Парламента открыты въ Нолбрѣ, однако ни слова не упомянуто объ бюджетѣ, особенно касательно смѣты и попытку знать, какія сдѣлаютъ представленія Г. *Спрингз-Рейса*, по причинѣ увеличенныхъ расходовъ отъ Канадскаго мятежа.

— На вчерашней биржѣ носился слухъ, что между Министрами возникли несогласія, и поступокъ одного изъ извѣстныхъ членовъ кабинета, вѣроятно Лорда Д. *Росселя*, довелъ до того, что онъ распущенъ; Сиръ Робертъ *Пиль* опять вступитъ. Сегодня однако оказалось, что слухъ сей былъ неосновательнымъ. (A.P.S.Z.)

Г е р м а н і я.

Мюнхенъ, 21-го Февраля.

Австрійскій Посланникъ при Лондонскомъ Дворѣ, Князь Павелъ *Эстергази*, который прибылъ сюда третьяго дня въ ночь, сегодня въ полдень поѣхалъ далѣе.

Подъ редакціею Профессора *Филипса* и Д-ра *Гидо Геррерса* (сына Профессора) будетъ здѣсь издаваться новый журналъ, выходящій каждыя двѣ недѣли подъ заглавіемъ: „Историческо-политическіе листы для Католической Германіи.“ Сотрудниками наименованы Гг. Надвор. Совѣт. *Вайерз*, Профессоръ *Деллингерз*, Баронъ *Фрейберз*, Профессоръ *Герерс*, *Мелерз* и *Мой*. Книгопродавческій сбытъ приняло на себя литературно-артистическое заведеніе въ Мюнхенѣ.

Франкфуртъ на М., 26-го Февраля.

Сегодня въ 7 час. вечера громъ пушекъ возвѣстилъ что Миниъ вскрылся. До сихъ поръ неизвѣстно никакого происшествія по случаю очищенія рѣки.

(A.P.S.Z.)

Ш в е й ц а р і я.

Бернъ, 17-го Февраля.

Сего м. 10 ч. Великій Совѣтъ Католической коллегіи Сень Галленскаго Кантона, опредѣлили упраздненіе Пфеферскаго Бенедиктинскаго Монастыря. Такъ какъ съ симъ опредѣленіемъ соединяются важныя измѣненія церковныхъ и политическихъ правъ, то мы сообщаемъ оное точь въ точь:

„Великій Совѣтъ Католической коллегіи Сень Галленскаго Кантона въ уваженіе того, что экономическое и внутреннее состояніе Пфеферскаго Монастыря, требуютъ его упраздненія; заботясь о сохраненіи и сообразномъ употребленіи, принадлежащихъ заведенію суммъ а также о приличномъ содержаніи членовъ общества, Кантонъ симъ постановляетъ слѣдующее: Ст. 1. Монастырское общество Пфефера уничтожается. Ст. 2. Имѣніе Пфеферскаго монастыря должно быть тотчасъ исчислено Католическимъ Совѣтомъ управленія. Ст. 3. Совѣту управленія поручается немедленно сдѣлать надлежащее изслѣдованіе о фондушахъ приходовъ принадлежащихъ монастырю а также о исполненіи другихъ вѣчныхъ обязанностей, и довести о томъ Великому Совѣту Католической Коллегіи съ представленіемъ своихъ мѣтій. Ст. 4. Цѣлительные источники не должны быть отбираемы. Ст. 5. Коллаторское право, включенныхъ приходовъ переходитъ какъ неперемѣнное право къ прихожанамъ, присоединенныхъ до сихъ поръ приходовъ. Ст. 6. Господамъ членамъ Капитула и бѣльцамъ назначаются изъ монастырскихъ имѣній слѣдующіе годичные пенсіоны: Аббату 1,800 флорен., Декану 1,000, Сеньору 800, Каждому монаху 600, каждому бѣльцу 400 флор. Каждый изъ обложенныхъ пенсіономъ получаетъ кромѣ того прибавку, по своему выбору, деньгами или вещами въ соразмерномъ назначеніи, равняющуюся третьей части пенсіонной суммы. Пенсіоны производятся съ 1-го Апрѣля наст. года, когда общее содержаніе въ монастырѣ прекращается, такъ какъ члены общества по причинѣ своего пребыванія въ другомъ мѣстѣ, прежде получаютъ свою плату. Ст. 7. Со вступленіемъ въ другой монастырь пенсіонъ прекращается, однако получавшій оный имѣетъ право требовать сообразнаго вознагражденія. Ст. 8. Тѣмъ изъ монастырскаго духовенства, которые въ Кантонѣ или въ Кантона имѣютъ публичное мѣсто, не приносящее 700 флор. (не считая орарнаго права), годовыи доходъ долженъ быть дополненъ до суммы 700 флор. Ст. 9. Всякій остатокъ долженъ быть обращаемъ преимущественно на учрежденіе реальныхъ училищъ въ округахъ, для жителей Католическаго исповѣданія въ Кантонѣ, и это должно начаться учрежденіемъ подобнаго училища для Сарганскаго округа. Ст. 10. Настоящее постановленіе должно удостоиться Государственнаго утвержденія; о чѣмъ Совѣтъ управленія уведомитъ Аббата и Капитулъ Пфеферскаго монастыря.“

(A.P.S.Z.)

дaje, иъ мѣеце то не jest jeszcze osadzone.

— Зaczynają tu dziwić się nad tѣm, iъ, chociaъ posiedzenia Parlamentowe rozpoczęły się już w Listopadzie, jednak ani słowa nie słyсhać jeszcze o budżecie, i tѣm wiѣksza jest ciekawość wzglѣdem wyznaczeń, że chcą wiedzieć: jakie wymieni powody P. *Spring Rice*, z przyczyny nadzwyczajnych wydatków, sprawionych przez bunt w Kanadzie.

— Na wczorajszej giełdzie biegała pogłoska, że pomiędzy Ministrami zaszły nieporozumienia, które przez wystąpienie jednego z najznakomitszych członków gabinetu, którym zapewna był Lord J. *Russel*, doprowadziły do jego rozwiązania, i że Sir *Robert Peel* ma znowu wejść do gabinetu, jednak dzisiaj okazało się, że pogłoska ta była bezzasadną. (A.P.S.Z.)

Н и е м ц ы.

Monachium 21-go Lutego.

Poseł Austriacki przy dworze Londyńskim, Xiąże Paweł *Esterhazy*, zawczora wieczorem tu przybył i dzisiaj w dalszą udał się drogę.

Pod redakcyą Professora *Pphiliphs* i Dra *Guido Görriers* (syna Professora) wydawać się tu będzie nowe, co dwa tygodnie wychodzące, czasopismo pod tytułem: „Historyczno-polityczne Listy dla Katolickich Niemiec.“ Współpracownikami wymienieni PP. Radzca Dworu *Bayer*, Professor *Döllinger*, Baron M. *Freyberg*, Professor *Görriers*, *Möhler* i *Moy*. Odbył xięgarski przyjął na siebie literacko-artystyczny zakład w Monachium.

Frankfort, n. M. 26-go Lutego.

Dzisiaj o godz. 7 wieczorem huk dział ogłosił, że Men ruszył. Dotąd nie słyсhać, ażeby jakakolwiek zdarzyła się przyгода od puszczenia kry na tej rzece.

(A.P.S.Z.)

S z w a y t c a r y a.

Berna, 17-go Lutego.

D. 10. Wielka Rada Katolickiego Kollegium Kantonu St. Gallen postanowiła rozwiązanie klasztoru Benedyktynów w Pfäfers. Ponieważ z tѣm postanowieniem łączą się objaśnienia praw kościelnych i politycznych, udzielamy więc tu dostówne jego brzmienie, które jest następujące:

„Wielka Rada Katolickiego Kollegium Kantonu St. Gallen, z uwagi, że ekonomiczny i wewnętrzny stan klasztoru Pfäfers, wymaga jego rozwiązania; w troskliwej pieczy, tak o utrzymanie i przyzwoite użycie summ należących do tego zakładu, jak i o przyzwoite utrzymanie członków tej korporacji, postanawia niniejszѣm, co następuje: Art. 1. Korporacya klasztoru Pfäferskiego, ogłasza się za rozwiązana. Art. 2. Majątek klasztoru Pfäfers ma być niezwłocznie zlikwidowany pośrednio lub bezpośrednio przez Katolicką Radę Administracyjną. Art. 3. Radzie Administracyjnej poleca się, uczynić niezwłocznie dokładne wysłѣdzenie uposażenia wcielonych do klasztoru prebend, również o wypełnieniu innych wiecznych obowiązków, donieść o tѣm Wielkiej Radzie Katolickiego Kollegium i uczynić swoje przełożenie. Art. 4. Wody leczące niemogą być alienowane. Art. 5. Prawo kollacji wcielonych prebend, przechodzi, jako niealienacyjne do parafian, dotąd inkorporowanych probstów. Art. 6. Członkowie kapituły i laicy, będą mieli wyznaczone z funduszow klasztornych, następujące roczne pensye: Opatowi 1,800 flor. Dziekanowi 1,000, Seniorowi 800, Konwentaryuszowi 600, Laikowi 400 flor.; każdy z pensyonowanych otrzymuje nadto dodatek, podług wyboru w pieniędżach lub sprzętach w odpowiednim stosunku, równający się trzeciej części summy pensyjnej. Pensye wypłacane będą od 1 Kwietnia t. r., z którymto dniem komunalność w klasztorze ustaje, gdyż członkowie korporacji, z przyczyny swojego w innѣm miejscu pobytu, otrzymują z góry swoje wypłatę. Art. 7. Przez wstąpienie do innego klasztoru pensya ustaje, jednak pensyonarz ma prawo do stosownego wynagrodzenia. Art. 8. Tym z klasztornego duchowieństwa, którzy w Kantonie albo zewnątrz, mają publiczną posesję, nie przynoszącą 700 fl. (nielicząc dochodow stola), dochod roczny ma być powiększony do summy 700 fl. Art. 9. Wszelka przewyżka ma być przedewszystkiѣm użytą na założenie realnych szkół w okręгах dla mieszkańców wyznania Katolickiego w Kantonie, i to ma się rozpocząć założeniem szkoły w okręgu Sargańskim. Art. 10. Niniejsze postanowienie ma otrzymać sankcyą stanu; potem Rada Administracyjna, ma dać o tѣm zawiadomienie Opatowi i Kapitułе klasztoru Pfäferskiego.“ (A.P.S.Z.)

И т а л і я.

Римъ, 15-го Февраля.

Въ Консistoriи бывшей 12-го ч. Папа объявилъ слѣдующихъ Монсеньоровъ Кардиналами: Монс. Анжело *Mai*, Секретаря Пропанды, *Mellini*, Архiepископа Равенскаго, *Orioli*, Епископа Орвietoскаго, *Mezzofanti*, главнаго Ватиканскаго Библиотекаря, *Chiacchi*, Римскаго Губернатора и Генераль Директора Полиции и *Уголини*, Президента *delle Armi* (Военнаго Министр.). Четырехъ Кардиналовъ Его Святѣйшество оставилъ еще *in Petto*. Потомъ назначены многіе въ Епископы и между прочими Совѣтникъ Консistoriи *Д-ръ Латусекъ* въ Бреславль, Епископомъ Діавы *in partibus infidelium*. (A.P.S.Z.)

И с п а н і я.

Мадридъ, 11-го Февраля.

Маркизь *Мирафлоресъ* и *Г. Истурисъ* сюда прибыли.

— Генераль *Мендецъ-Виго* занялъ городъ Гвадалупу, который очищенъ отъ Карлистовъ неисключая даже монастыря. Генералы *Пардинасъ* и *Санцъ*, которые преслѣдовали Карлистовъ подъ предводительствомъ *Базиліо Гарсія*, должны были остановиться въ Санта-Круцъ-де-Мудела, чтобы дожидаться своего преемника Маркиза *Мирасоля*. Генераль *Пуигъ* замѣнить Генерала *Флинтера* въ Толедо. (A.P.S.Z.)

Г р е ц і я.

Аѳины, 31-го Января.

Во всемъ Государствѣ господствуетъ совершенное спокойствіе и правленіе Короля *Оттона* подъ личнымъ его руководствомъ, все болѣе упрочивается. Финансовыя затрудненія, въ которыхъ находилось государство, устраняются удовлетворительнымъ образомъ, что содѣйствуетъ ко введенію по финансовому управленію порядка и бережливости, скорѣе нежели того можно было ожидать.

— Приглашенный Королемъ для управленія Министерствомъ иностранныхъ дѣлъ *Г. Зографосъ*, бывший нашимъ Посланикомъ въ Истамбуль, прибывъ въ Аѳины увѣдомилъ Короля о доброжелательствѣ и расположеніи Султана, который прощаясь съ Посланикомъ, объявилъ ему, что преимущественно для общаго блага обѣихъ странъ, должны быть заключены торговые договоры.

— Англійскій Посланикъ *Г. Лионсъ* который долгое время оказывалъ здѣсь чрезвычайную дѣятельность, кажется теперь очень спокоенъ не желая мѣшаться во внутреннія дѣла, на счетъ чего какъ утверждаютъ, получилъ строжайшія предписанія отъ своего Правительства. (G.C.)

Т у р ц і я.

Константинополь, 7-го Февраля.

Султанъ усердно желая чтобы высшіе чиновники Порты пользовались науками и просвѣщеніемъ, соответственными великимъ его намѣреніямъ касательно реформы, будучи притомъ увѣренъ, что для пріобрѣтенія и практическаго изученія этихъ предметовъ, должно посвятить на то нужное время въ столицахъ Европы, наименовалъ Министра иностранныхъ дѣлъ *Решидъ-Бей* опять чрезвычайнымъ Посланикомъ въ Парижъ съ присвоеніемъ ему званія Паша, а Айдинскаго мушира, *Ахметъ-Фети-Пашу*, чрезвычайнымъ Посланикомъ въ Лондонъ. Сверхъ того *Решидъ-Паша* остается въ званіи Министра иностранныхъ дѣлъ, и эту должность, временно будетъ исполнять *Нури-Эфендій*; подобнымъ образомъ *Ахметъ-Фети-Паша* останется также въ званіи мушира Айдина, гдѣ будетъ также исправлять его должность *Намикъ-Паша*. Оба Посланика чрезъ два мѣсяца отправятся къ мѣсту своего назначенія.

— Султанскій зять *Галиль-Паша* получилъ Гатшерифъ Султана, назначающій его въ должность послѣдняго изъ удаленныхъ Министровъ, съ званіемъ Сераскира Паша и Великаго Визира.

— Новонаименованные Посланики въ Вѣну и Берлинъ *Рифатъ-Бей* и *Кямилъ-Бей-Паша*, 5-го ч. с. м. отправились чрезъ Землинъ къ мѣсту своего назначенія. — Назначенный недавно первымъ Секретаремъ Посольства въ Вѣнѣ *Рауфъ-Бей*, перемѣщенъ въ томъ же званіи въ Парижъ а на его мѣсто въ Вѣну отправится *Мухтаръ Эфендій*, одинъ изъ Секретарей Канцеляріи Дивана.

— Съ радостію замѣтили, что уже три недѣли не представленъ ни одинъ зачумленный въ здѣшніе госпитали, почему и думаютъ, что болѣзнь сія совершенно прекратилась.

— 4-го ч. с. м. умеръ здѣсь Армянско-Католическій Архiepископъ *Нуриджанъ* и похороненъ въ церкви тогожь общества въ предмѣстїи Галаты. (G.C.)

В з о с н у.

Рzym, 15 Lutego.

Na odbytym d. 12 tajnym Konsystorz, Papież ogłosił Kardynałami następujących Prałatów: Mons. Angelo *Mai*, Sekretarza Propagandy, *Mellini*ego, Arcybiskupa Ravenny, *Oriole*go, Biskupa Orvieto, *Mezzofantego*, naczelnego bibliotekarza Watykanu, *Giacchi*go, Gubernatora Rzymu i Dyrektora Jeneralnego policyi i *Ugoliniego*, Prezydenta delle Armi. Czterech Kardynałów J. Świątobliwość zatrzymuje jeszcze in petto. Przystąpiono potem do mianowania kilku Biskupów, pomiędzy którymi, Radzcę Konsystoryalnego *Dra Latusek* we Wrocławiu, mianowano Biskupem *Diany* in partibus infidelium.

H i s z p a n i a.

Madyt, 11 Lutego.

Margrabia *Miraflores* i *P. Isturiz* tu przybyli.

— Jenerał *Mendez Vigo*, osadził miasto Guadalupe które aż do klasztoru, oswobodzone zostało od Karolistów. Jenerałowie *Pardinas* i *Sanz*, którzy ścigali Karolistów pod wodzą *Basilio Garcii*, zatrzymać się musieli w Santa Cruz de Mudela, oczekując swojego następcy Margrabiego *Mirasol*. Jenerał *Puig*, zmienił Jenerała *Flinter* w Toledzie. (A.P.S.Z.)

Г р е ц я.

Атены, 31 Stycznia.

W całym kraju panuje požądania spokojność, a Rząd Króla *Ottona*, pod jego osobistym kierunkiem, coraz więcej trwałości nabiera. Zawikłania finansowe, w których się kraj znajdował, doznają podobno ze strony sprzymierzonych Mocarstw požądane go zarządzenia, co się przyczyni do zaprowadzenia w Administracyi Skarbowej ducha porządku i oszczędności prędzej, aniżeli się spodziewać można było.

— Powołany przez Króla do wydziału interesów zagranicznych Pan *Zographos*, dotychczasowy nasz Poseł w Stambule, przybywszy do Aten, donosił Monarsze o dobrych życzeniach i przychylnych chęciach Sułtana, który, żegnając się z Posłem, zapewnił go, że przedewszystkiem dla dobra spólnego obu krajów, układy handlowe winny przyjść do skutku.

— Pan *Lyons*, poseł Angielski, który tu przez czas bardzo długi był nadzwyczaj czynnym, zdaje się teraz bardzo spokojny i niemającym chęci wdawania się do spraw krajowych, w czem, jak zapewniają, najmocniejsze ze strony Rządu swego otrzymał rozkazy. (G.C.)

Т у р ц я.

Konstantynopol, d. 7 Lutego.

Sułtan, pragnąc szczerze, ażeby wyżsi Urzędnicy Porcy posiadali nauki i światło, odpowiednie wielkim jego zamiarom co do reformy, uznając oraz, iż żeby te przedmioty nabyć i praktycznie wykształcić, potrzeba na to poświęcić czas stosowny w stolicach europejskich, mianował Ministra interesów zagranicznych *Reszyd-Beja*, napowrót Posłem nadzwyczajnym do Paryża, z przydaniem mu tytułu Baszy, a zaś muszyra *Aidynu*, *Ahmeda Fety* Baszę, Posłem nadzwyczajnym w Londynie. *Reszyd-Basza* zatrzymuje jednak tytuł Ministra interesów zagranicznych, w których to obowiązkach będzie go zastępował, ale do czasu tylko, *Nury-Effendy*; podobnie *Ahmed Fethy-Basza* zostanie także przy godności muszyra *Aidynu*, gdzie należące do niej obowiązki, sprawować będzie za niego także zastępczo, *Namik-Basza*. Obadwaj Posłowie dopióro za dwa miesiące wyjadą na swoje przeznaczenie.

— Zięć Sułtana, *Halil-Basza*, otrzymał właśnie hatszerif czyli list Sułtański, przeznaczający go, podobno na miejsce ostatniego z usuniętych Ministrów, z tytułem Seraskiera-Baszy i Wielkiego Wezyra.

— Nowi Posłowie, przeznaczeni do Wiednia i Berlina *Rifat-Bej* i *Kamil-Bej-Basza*, wyjechali już d. 5 b. m. do miejsc swoich przez Semlin. — Przeznaczony nie dawno na pierwszego Sekretarza przy Poselstwie w Wiedniu *Rauf-Bej*, przeniesiony jest w témże samem znaczeniu do Poselstwa w Paryżu, a na jego miejsce do Wiednia, pojedzie *Muchtar-Effendy*, jeden z Sekretarzy kancelaryi Dywanu.

— Uważano z radością, że już od trzech tygodni nie dostawiono ani jednego zapowietrzonego do szpitalów tutejszych, co upoważnia do mniemanja, że zaraza ustała zupełnie.

— D. 4 b. m. umarł tu Ormiański-Katolicki Arcybiskup *Nurydzan*, i został pochowany w kościele tejże gminy na przedmieściu Galaty. (G.C.)